

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2011 r. — SinnLeffers przeciwko Komisji

(Sprawa T-621/11)

(2012/C 39/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: SinnLeffers GmbH (Hagen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Rupp i H. Wunderlich)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 26 stycznia 2011 r. w postępowaniu dotyczącym niemieckiej pomocy państwa C 7/2010 (ex CP 250/2009 oraz ex NN 5/2010) „KStG, Sanierungsklausel”;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brak selektywnego charakteru środka

Niezrozumienie odnośnego systemu referencji: skarżąca w tym kontekście podnosi, że Komisja przy ocenie selektywnego charakteru klauzuli naprawczej z §8c ust. 1a niemieckiej Körperschaftsteuergesetzes (ustawa o podatku od osób prawnych, zwana dalej „KStG”) wyszła niewłaściwego systemu referencji. Zdaniem skarżącej przy przyjęciu za podstawy obiektywnej zasady netto jako miarodajnego systemu wynika raczej, że klauzula naprawcza nie stanowi wyjątku od systemu referencji, lecz że odtwarza raczej ponownie system referencji.

Niezrozumienie brakującej selektywności przepisów ogólnych: W tym kontekście skarżąca podnosi, że należy zaprzeczyć selektywności klauzuli naprawczej z §8c ust. 1a KStG nawet przy uwzględnieniu ogólnego obowiązywania przepisów ustawowych.

Niezrozumienie uzasadnienia wynikającego z natury i wewnętrznej struktury niemieckiego systemu podatku od osób prawnych: Skarżąca w tym kontekście twierdzi, że klauzula naprawcza z §8c ust. 1a KStG jest w każdym razie poprzez odesłanie do właściwego systemu referencji zasady netto jako wyraz zasady wydajności uzasadniona naturą i wewnętrzną strukturą niemieckiego systemu podatku od osób prawnych.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady ochrony zaufania.

Skarżąca podnosi w tym względzie między innymi, że Komisja przed wszczęciem formalnego postępowania sprawdzającego w przedmiocie klauzuli naprawczej z §8c ust. 1a KStG nigdy dotąd nie wyrażała jakichkolwiek wątpliwości na gruncie prawa pomocy publicznej co do klauzuli

naprawczej z §8 ust. 4 zd. 3 KStG w dawnym brzmieniu lub podobnych uregulowań innych państw członkowskich. Na podstawie takiego zachowania Komisji w przeszłości skarżąca nawet przy zastosowaniu najwyższej staranności rozważnego i roztropnego podmiotu gospodarczego nie była w stanie przewidzieć zaskarżonej decyzji. Stąd skarżąca mogła pokładać zaufanie co do braku zastrzeżeń względem nowej klauzuli naprawczej z §8c ust. 1a KStG.

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2011 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji

(Sprawa T-632/11)

(2012/C 39/37)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias i S. Papaioannou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi;
- stwierdzenie nieważności, w całości lub w części, decyzji wykonawczej Komisji z dnia 14 października 2011 r. wyłączonej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument nr C(2011) 7105 i opublikowanej w Dzienniku Urzędowym L 270 z 15.10.11, s. 33], tudzież zmianę wspomnianej decyzji zgodnie z poniższymi zarzutami;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze skargi Republika Grecka żąda stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 14 października 2011 r. wyłączonej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument nr C(2011) 7105 i opublikowanej w Dzienniku Urzędowym L 270 z 15.10.11, s. 33], w części dotyczącej korekt finansowych zastosowanych wobec Republiki Greckiej w sektorze systemu jednolitej płatności i sektorze systemów restrukturyzacji i przekształcenia winnic, destylacji i pomocy odnoszącej się do określonych zastosowań moszczu.

Co się tyczy korekty w sektorze systemu jednolitej płatności skarżąca podkreśla w pierwszej kolejności, iż zastosowanie korekt finansowych we wspomnianym sektorze jest niezgodne z prawem, ponieważ: a) zastosowanie korekt finansowych w pierwszym roku funkcjonowania Wspólnej Polityki Rolnej (WPR) narusza ogólną zasadę słuszności i współpracy; b) nie ma ważnej podstawy prawnej do zastosowania dawnych wytycznych zawartych w dokumencie VI/5530/1997 do nowej WPR i do systemu płatności jednolitej, tudzież zastosowanie dawnych wytycznych do nowej WPR stanowi poważne naruszenie zasady proporcjonalności.

W drugiej kolejności, skarżąca podkreśla, że konkluzja Komisji, zgodnie z którą kryteria podziału rezerwy krajowej nie były zgodne z przepisami zawartymi w art. 42 rozporządzenia nr 1782/2003⁽¹⁾ i w art. 21 rozporządzenia nr 795/2004⁽²⁾ opiera się na błędnej interpretacji tychże przepisów i na błędnej ocenie okoliczności faktycznych.

W trzeciej kolejności, skarżąca utrzymuje w odniesieniu do zastosowanej korekty finansowej w wysokości 10 %, iż ustalone przez Komisję w zakresie krajowych kryteriów podziału rezerwy krajowej, niewłączenie powierzchni paszowych w ramach wyliczenia powierzchni/kwot referencyjnych i wyliczenia średniego regionalnego pułapu nie stanowią naruszeń rozporządzenia nr 1290/2005⁽³⁾ i zatem Komisja naruszyła prawo stosując korekty finansowe w oparciu o to rozporządzenie. W każdym razie skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie zinterpretowała i zastosowała art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005 oraz wytyczne zawarte w dokumencie VI/5530/1997, ponieważ a) niedociągnięcia podniesione przez Komisję w zakresie kryteriów podziału rezerwy krajowej, nawet gdyby zostały udowodnione, nie doprowadziły do wypłaty kwot na rzecz osób nieuprawnionych i nie wywołały niebezpieczeństwa poniesienia szkody przez EFRG; b) podniesione niedociągnięcia nie dotyczą braku przeprowadzenia kluczowych kontroli i w konsekwencji nie uzasadniają zastosowania korekty finansowej w wysokości 10 %.

Co się tyczy korekty w sektorze wina, skarżąca uważa, iż Komisja dokonała błędnej oceny okoliczności faktycznych w odniesieniu do następujących kwestii: rejestry winnic, obowiązkowa destylacja produktów ubocznych oraz restrukturyzacja i przekształcenie winnic, które ewidentnie nie uzasadniają korekty w wysokości 10 % na podstawie wytycznych dotyczących korekt finansowych w ramach procedury wypłaty a także że wspomniana korekta jest oczywiście nieproporcjonalna do braków stwierdzonych w ramach kontroli.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2011 r. — Cham przeciwko Radzie

(Sprawa T-649/11)

(2012/C 39/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Cham Holding Co. SA (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i w konsekwencji:
- stwierdzenie nieważności decyzji 2011/628/WPZiB z dnia 23 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 950/2011 z dnia 23 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, w zakresie w jakim akty te — poprzez dodanie nazwy skarżącej do wykazu podmiotów objętych art. 5 rozporządzenia Rady (UE) nr 442/2011 z dnia 9 maja 2011 r. oraz art. 3 i 4 decyzji 2011/273/WPZiB — dotyczą skarżącej.
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, które są co zasady identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-433/11 Makhlof przeciwko Radzie lub do nich podobne⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 290, s. 14

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2011 r. — Syriatel Mobile Telecom przeciwko Radzie

(Sprawa T-651/11)

(2012/C 39/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat J. Pujol)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej